Annus XXV - Vol. XXV 3 Novembris 1933 Num. 16

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Sacrum Consistorium, p. 449 - Constitutiones Apostolicae, p. 456 - Epistolae, p. 460.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Treviren. Decretum de finibus dioecesis, p. 465. II. Sipontina etc. Decretum de adscriptione provinciae, p. 466. III. Provisio Ecclesiarum, p. 467. IV. De Consistorio semipublico, p. 468 - *S. C. Orientalis:* Provisio Ecclesiae, 469 - *S. C. Concilii:* Tarvisina. De decimis, p. 470 - *S. C. de Propaganda Fide:* Provisio Ecclesiarum, p. 472 - *S. C. Rituum:* Neapolitana. Decretum super *tuto* in causa B. Ioannae A. Thouret, p. 473 - *S. C. de Seminariis:* Decretum de Antoniano Athenaeo, p. 476.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* De indulgentiis pro iis, qui processionibus interfuerint, p. 478.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. dei Riti: Antipreparatoria e Generale - Necrologio, p. 480.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, L. it. 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, L. it. 4 —

«*Bis fere in menses* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris, 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXV, n. 16 - 3 Novembris 1933)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

(*die 16 Octobris 1933*)

PAG.

I. Camerariatus Sacri Collegii 449
II. Allocutio Ssmi Domini Nostri 449
III. Relatio causarum BB. Mariae Bernardae Soubirous et Ioannae Antidae Thouret 450
IV. Optio Ecclesiae 451
V. Provisio Ecclesiarum 451
VI. Confirmationes 454
VII. Praestatio iuramenti et postulationes Palliorum 454

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

(*die 19 Octobris 1933*)

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Quo Christi fideles.* - De dismembratione aliquot paroeciarum dioecesium Gurcensis et Labacensis, earumque aggregatione dioecesibus Utinensi, Goritiensi et Tergestinae. - *10 Februarii 1933* 456
II. *Urbis.* - De nova S. Francisci Xaverii paroeciae in Urbis regione vulgo « Garbatella » nuncupata erectione. - *1 Maii 1933* 458

EPISTOLAE

I. *Quod erat in votis.* - Ad Emum P. D. Sebastianum tit. Ss. Bonifacii et Alexii S. R. E. Presbyterum Cardinalem Leme Da Silveira Cintra, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, quem mittit legatum ad Conventum Eucharisticum Brasilianum, Bahiam. - *15 Iunii 1933* 460
II. *Si peculiari semper.* - Ad Emum P. D. Aloisium tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyterum Cardinalem Capotosti, S. S. Pro-datarium, quem legatum mittit Maceratam ad Conventum Eucharisticum ex universa Picena regione. - *30 Iulii 1933* 461
III. *Quinquagesimo ac ducentesimo.* - Ad Emum P. D. Petrum tit. Ss. XII Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem La Fontaine Venetiarum patriarcham, quem mittit Vindobonam legatum a latere. - *30 Augusti 1933* 462

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Trevirensis-Limburgensis.* - De finium dioecesium mutatione. - *17 Martii 1933* 465
II. *Sipontina et Vestana, Troiana et Fodiana.* - Decretum de earumdem dioecesium adscriptione ad ecclesiasticam regionem Beneventanam. - *29 Septembris 1933* 466
III. Provisio Ecclesiarum 467
IV. Decretum de Consistorio semipublico ad exquirenda suffragia pro canonizatione Beatarum Mariae Bernardae Soubirous et Ioannae Antidae Thouret, virginum. - *20 Octobris 1933* 468
Monitum Praefecti Ap. Caeremoniarum . . . 468

SACRA CONGREGATIO ORIENTALIS

Provisio Ecclesiae 469

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Tarvisina et Patavina. - Decimarum. - *20 Iulii 1933* 470

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Provisio Ecclesiarum 472

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Neapolitana seu Bisuntina. - Decretum super dubio de *tuto* in causa Canonizationis B. Ioannae Antidae Thouret, virginis, fundatricis Instituti Sororum a Caritate. - *15 Augusti 1933* 473

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Decretum, quo Antonianum O. F. M. Athenaeum canonice erigitur. - *17 Maii 1933* 476

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum, quo indulgentia plenaria iis conceditur, qui sollemnibus processionibus eucharisticis pie intersunt. - *25 Septembris 1933* 478

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza diplomatica 480
II. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria* e *Generale* 480
III. Necrologio 480

Annus XXV - Vol. XXV 3 Novembris 1933 Num. 16

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XVI Octobris anno MDCCCCXXXIII, in Palatio Apostolico Vaticano fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur:

I. – CAMERARIATUS SACRI COLLEGII

Ssm̃us Dominus Noster Perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium, quam habebat cl. me. Bonaventura Card. Cerretti dum viveret, tradidit Revm̃o Cardinali Achilli Locatelli pro hoc anno ipsius Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Camerario.

Deinde haec fuit

II. – ALLOCUTIO SSM̃I DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Auspicato, Venerabiles Fratres, imo felicissime et temporis adiunctis omnino congruenter accidit, ut in tali temporis momento coetum hunc Consistorialem celebremus.

Convenimus enim ex una parte medium iter in suo cursu habente hoc Anno Sancto extraordinario, quem totus Nobiscum mundus Annum Sanctum Redemptionis appellat, quippe quem

indixerimus in memoriam Redemptionis humanae a Iesu Christo Domino et Servatore nostro ante undeviginti saecula peractae: est autem Redemptio omnium supernaturalium thesaurorum, nominatim vero omnis sanctitatis, radix et fons. Ex alia autem parte convenimus ut de sanctitate et de Sanctis tractemus. Agitur enim de sollemni canonizatione Beatae Mariae Bernardae Soubirous, seu virginis illius fortunatissimae, cui Beata Virgo Maria benignissime arrisit in specu Lapurdensi, peregrinationum et miraculorum absque numero theatro mox futuro; necnon Beatae Ioannae Antidae Thouret, pariter virginis, et fundatricis Instituti Sororum a Caritate.

Quamvis autem de utraque causa Sacrorum Rituum Congregatio, pro munere suo, et rigoroso ut in eiusmodi assolet examine, et diligentissimis discussionibus, etiam in plenariis coram Nobis conventibus habitis, sententiam suam pronunciaverit, placuit tamen suffragia vestra de more exquirere et habere. Quorum suffragiorum mox ferendorum intuitu, placet Nobis ut dilectissimus Nobis Cardinalis Camillus Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationi Praefectus, compendiosa narratione referat tum vitam, virtutes et miracula Beatarum virginum, quas supra laudavimus, tum acta universa quae in earundem causis Beatificationis et Canonizationis Sacrorum Rituum Congregatio, servatis de iure servandis, admisit et approbavit.

III. – RELATIO CAUSAE BB. MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS ET IOANNAE ANTIDAE THOURET

Ad haec Revmus Cardinalis Sacrae Rituum Congregationis Praefectus, Ssmi iussa faciens, sermonem habuit de causa Beatae Mariae Bernardae Soubirous, virginis, quo expleto Ssmus Revmorum Patrum Cardinalium suffragia hisce verbis exquisivit:

Audistis, Venerabiles Fratres, et in perspicua recensione Eminentissimi oratoris paene vidistis quae et quanta suadeant ut ad sollemnem Canonizationem Beatae Mariae Bernardae Soubirous procedatur: quid vobis videtur?

Tum singuli Patres sententiam suam aperuerunt. Hisce feliciter expletis item Revmus Cardinalis Camillus Laurenti, de causa Beatae Ioannae Antidae Thouret, virginis, compendiose diserteque retulit. Tum Ssmus:

En processit coram vobis, veluti rediviva ad vocem Eminentissimi oratoris sui, imago illa splendida sanctae fortitudinis quae fuit virgo Ioanna Antida Thouret: an placet ut ad eius item sollemnem Canonizationem procedamus?

Similiter itaque Revmi Patres quid ea de re sentirent singillatim declaraverunt. Horumque suffragia Beatissimus Pater his excepit:

Pergratum perque iucundum Nobis est vota vestra, Venerabiles Fratres, votis Nostris in utramque nobilissimam causam conformia comperisse. Iam restat ut ad creationem Episcoporum procedamus.

IV. – OPTIO ECCLESIAE

Tum Revmus Cardinalis Henricus Gasparri, dimisso titulo Sancti Bartholomaei in Insula, optavit Ecclesiam suburbicariam Veliternam. Quo ex aula egresso Beatissimus Pater, panditam optionem benigno favore prosequi intendens, providit Ecclesiae Veliternae de Revmo Henrico S. R. E. Card. Gasparri, eum praeficiens in Episcopum et Pastorem, prout in decreto expediendo.

V. – PROVISIO ECCLESIARUM

In aulam Consistorialem iterum ingressus Revmus Cardinalis Henricus Gasparri, locum suum petiit postremum inter Cardinales ordinis episcopalis. Dein Ssmus sacrorum Antistites per Apostolicas sub plumbo Litteras iam Ecclesiis datos renunciavit ut infra:

ARCHIEPISCOPOS:

Laodicensem in Phrygia, Hamletum Ioannem Cicognani, Delegatum Apostolicum in Foederatis Americae Septemtrionalis Civitatibus.

Toletanum, Isidorum Gomà y Tomas, iam Episcopum Tirasonensem.

Syracusanum, Hectorem Baranzini.

Larissensem, Dominicum Spolverini.

Oxyrinchitanum, Ioannem Evangelistam de Lima Vidal, iam Archiepiscopum-Episcopum Villaregalensem.

Brysiensem, Henricum Streicher, iam Episcopum Thabracensem.

Sanctae Fidei in America Septemtrionali, Rodulphum Gerken, iam Episcopum de Amarillo.

Ratiarensem, Andream Killian, iam Episcopum Portaugustanum, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Roberti Gulielmi Spence, Archiepiscopi Adelaidensis.

Cypselensem, Raymundum Prendiville, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Patricii Iosephi Clune, Archiepiscopi Perthensis.

Arcadiopolitanum, Aemilium Yelle, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Arcturi Beliveau, Archiepiscopi Sancti Bonifacii.

Barensem, Marcellum Mimmi, iam Episcopum Cremensem.

Proconnesium, Basilium Cattan, iam Archiepiscopum Berytensem et Gibailensem Melchitarum.

Phasianum, Iacobum Leen, Episcopum Portus Ludovici.

Mardensem Armenorum, Aloisium Batanian.

Aleppensem Armenorum, Gregorium Hindié.

Berytensem et Gibailensem Melchitarum, Maximum Saygh, iam Archiepiscopum Tyrensem Melchitarum.

Quitensem, Carolum Mariam Della Torre, iam Episcopum Guayaquilensem.

Docleaensem, Paulum Marella, Delegatum Apostolicum in Iaponia.

Limanum, Petrum Paschalem Franciscum Farfan, iam Episcopum Cuschensem.

EPISCOPOS:

Huajuapamensem, Ianuarium Mendez y del Rio, iam Episcopum Tehuantepecensem.

Tifernatensem, Mauritium Franciscum Crotti.

Gadicensem et Septensem, Raymundum Perez y Rodriguez, Patriarcham Indiarum Occidentalium.

Halicarnassensem, Leopoldum Lara y Torres, iam Episcopum Tacambarensem.

Syenitanum, Iacobum Antonium Walsh.

Vaterfordiensem et Lismoriensem, Ieremiam Kinane.

Syracusensem, Ioannem Duffy.

Anthedonensem, Edgarium Antonium Haering, primum Vicarium Apostolicum de Shohchow.

Letaeum, Pacificum Titianum Micheloni, Vicarium Apostol. Arabiae.

Tulanensem, Iosephum Bonhomme, Vicarium Apostolicum Basutolandensem.

Nobensem, Iosephum Trudel, Vicarium Apostolicum Taborensem.

Urusitanum, Gulielmum Thomam Porter, Vicarium Apostolicum a Litore Aureo.

Arcensem, Henricum Leven, Vicarium Apostolicum Insularum Sundae minorum.

Bonustensem, Martinum Lajeunesse, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ovidii Charlebois, Vicarii Apostolici de Keewatin.

Montereyensem Fresnensem, Philippum Scher.

Corumbensem, Vincentium Priante.

Thinisensem, Venantium Franciscum Filippini, Vicarium Apostolicum de Mogadiscio.

Amathusium, Georgium de Jonghe d'Ardoye, Vicarium Apostolicum de Yünnanfu.

Medelitanum, Iosephum Lörks, Vicarium Ap. Novae Guineae Centralis.

Hephaestiensem, Ioannem Capobianco, Auxiliarem R. P. D. Petri Pacifici, Archiepiscopi Spoletani.

Tavianum, Carolum Niemira, Auxiliarem R. P. D. Petri Casimiri Bukraba, Episcopi Pinskensis.

Villaregalensem, Antonium Valentem de Fonseca, iam Episcopum titularem Ceramensem.

Ceramensem, Ernestum Aloisium Joie, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Aloisii Iustini Gumy, Episcopi Portus Victoriae.

Aelaniticum, Aloisium Hudal.

de Queretaro, Marcianum Tinajero.

Sareptenum, Franciscum Auvity, Auxiliarem R. P. D. Martini Hieronymi Izart, Archiepiscopi Bituricensis.

Cucusenum, Sergium Der Abraamian.

Northantoniensem, Laurentium Youens.

Helenensem, Raphaelem Hayes.

de Bacolod, nuper erecta dioecesi, Casimirum Lladoc.

Thabracensem, Augustum Cogneau, Auxiliarem R. P. D. Adulphi Ivonis Mariae Duparc, Episcopi Corisopitensis.

Myndiensem, Antonium Giordani.

Lavantinum, Ioannem Iosephum Tomažić, iam Episcopum titularem Bargalensem.

Seattlensem, Gerardum Shaughnessy.

Manizalensem, Ioannem Emmanuelem Gonzalez.

Bargalensem, Gregorium Brandsma, Vicarium Apostolicum de Kisumu.

Sancti Iosephi in America, Carolum Hubertum Le Blond.

Isbitanum, Andream Rohracher, Auxiliarem R. P. D. Adami Hefter, Episcopi Gurcensis.

Orisenum, Benedictum Paulum Alves de Souza, iam Episcopum dioecesis Spiritus Sancti.

Alexandrinum Armenorum, Iacobum Nessimian, iam Archiepiscopum Mardensem, servato titulo Archiepiscopi ad personam.

Massanum et Populoniensem, Faustinum Baldini.

Tudertinum, Alfonsum Mariam De Sanctis, iam Episcopum Signinum.

Fluminensem, Antonium Santin.

Modrenum, Iacobum Hugonem Ryan.

Roffensem in America, Eduardum Mooney, iam Archiepiscopum Irenopolitanum in Isauria, servato ad personam titulo Archiepiscopi.

Celsonensem, Valentinum Comellas y Santamaria, iam Episcopum titularem Amathusium in Palaestina.

Monasteriensem, Clementem von Galen.

Tehuantepecensem, Iesum Villareal.

Sitensem, Christianum Winkelmann, Auxiliarem R. P. D. Ioannis Glennon, Archiepiscopi Sancti Ludovici.

Phocaeensem, Eugenium Baziak, Auxiliarem R. P. D. Boleslai Twardowski, Archiepiscopi Leopoliensis Latinorum.

Cremensem, Franciscum Franco, iam Episcopum Octeriensem.

Mazariensem, Salvatorem Ballo Guercio, iam Episcopum Oëensem et Praelatum *nullius* Sanctae Luciae.

Montis Politiani, Aemilium Giorgi.

VI. – CONFIRMATIONES

Insuper Ssmus confirmare se dixit ratasque habere electiones, canonice factas in Synodo Episcoporum Syrorum, R. D. Georgii Steté ad Ecclesiam archiepiscopalem Damascenam Syrorum, et R. D. Hanna Hebbé in Auxiliarem, titulo episcopali Urimensi condecoratum, R. P. D. Ignatii Gabrielis Tappouni Patriarchae Antiocheni Syrorum.

Item ratam habuit electionem, canonice factam in Synodo Episcoporum Maronitarum, R. D. Antonii Abd ad Ecclesiam archiepiscopalem Tripolitanam Maronitarum.

VII. – PRAESTATIO IURAMENTI ET POSTULATIO PALLIORUM

Tum Revmus Cardinalis Henricus Gasparri, Episcopus Veliternus, ad solium accedens, iuramentum in manibus Beatissimi Patris praestitit.

Postea vero peracta est postulatio Palliorum Ecclesiarum metropolitanarum Toletanae, Syracusanae, Sanctae Fidei, Barensis, Quitensis et Limanae.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die 19 Octobris, in Aula supra Porticum Basilicae Vaticanae fuit Consistorium publicum pro Canonizatione Beatarum Mariae Bernardae Soubirous, virginis, ex Instituto Sororum a Caritate et Instructione Christiana Nivernen., et Ioannae Antidae Thouret, virginis, Fundatricis Instituti Sororum a Caritate. Praestita itaque de more a Revmis DD. Cardinalibus Summo Pontifici obedientia, Illmi Domini Ioannes Guasco et Vincentius Sacconi Sacrae Aulae Consistorialis Advocati, relatis breviter vita et miraculis respective Beatae Mariae Bernardae Soubirous, et Beatae Ioannae Antidae Thouret, pro earumdem Canonizatione institerunt.

Et R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistro latere Pontificii Solii, cappa indutus, DD. Advocatis in genua provolutis Sanctitatis Suae nomine, his verbis respondit:

« Perhonorifico munere fungor ad orationes vestras respondendi Augustum Pontificem avere vehementer Beatas Virgines Mariam Bernardam Soubirous atque Ioannam Antidam Thouret, quarum vos causam diserte, ut soletis, perorando dixistis, in sanctarum caelitum numerum referre.

« Altera enim, ob suavissimi animi sui candorem, digna profecto visa est, cui Immaculata Deipara Virgo ad Lapurdensem specum se conspiciendam dederit; ac dein, in Nivernensem Sororum a caritate et a christiana institutione Congregationem cooptata, regularis vitae disciplina ceterisque virtutibus ita excelluit, ut omnibus exemplo admirationique esset. Altera vero, ob quamdam virilis ingenii sui fortitudinem, catholicae fidei caritatisque robore adauctam, difficillimis temporibus — desaeviente nempe ubique per Galliam religiosarum civiliumque rerum perturbatione — non modo Ecclesiae hostibus christiano pectore obstitit, sed condito etiam sanctimonialium instituto, ad tot flagitia expianda, ad tot detrimentis malorumque periculis medendum et ad feliciora reducenda tempora omni ope allaboravit.

« Accedit quod nihil antiquius habet Beatissimus Pater, quam ut, undevicesimo revoluto saeculo a divina peracta Redemptione, videant omnes animoque perpendant pulcherrimos sanctitatis flores, pretioso Iesu Christi cruore irroratos et altos, in Catholica Ecclesia defuisse numquam, numquam deesse.

« Attamen, ut omnia, gravissima hac in causa, de more serventur, pontificalem sententiam suam, falli nesciam, non ante editurus est, quam in proximo Consistorio semipublico omnes, qui aderunt, Purpurati Patres, Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi mentem cuiusque suam aperuerint.

« Atque interea nos admonet universos, ut sibimet ipsi a Spiritu Sancto Paraclyto superni luminis copiam impetrare ne desistamus ».

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE DISMEMBRATIONE ALIQUOT PAROECIARUM DIOECESIUM GURCENSIS ET LABACENSIS, EARUMQUE AGGREGATIONE DIOECESIBUS UTINENSI, GORITIENSI ET TERGESTINAE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo Christi fideles facilius ac expeditius valeant Pastores adire suos, maxime procul dubio interest, ut dioecesium fines, quantum fieri possit, iidem sint ac civilium Statuum limites.

Quum itaque, praefinitis politicis inter Italicum, Iugoslavicum et Austriacum Status finibus, nonnullae Labacensis et Gurcensis dioecesium territorii partes in Regno Italico inclusae fuerint, Nos, attento sollemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Italorum Regnum articulo sextodecimo, auditis venerabilibus fratribus Labacensi et Gurcensi, necnon Utinensi, Goritiensi ac Tergestino Antistitibus, ac omnibus mature perpensis, quas supra diximus territorii partes, ratione potissimum habita civilium provinciarum circumscriptionum, in quibus illae modo exstant, italicis dioecesibus aggregare peropportunum duximus.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, haec quae sequuntur decernimus atque statuimus.

I. A dioecesi Gurcensi decanatum *Tarvisinum*, a dioecesi vero Labacensi paroeciam *Fusine in Valromana* dismembramus, eaque archidioecesi Utinensi perpetuo adnectimus.

II. Ab eadem dioecesi Labacensi decanatus *Idria* et *Vippacco* subtrahimus, eosque Goritiensi archidioecesi adiungimus.

III. Tandem decanatum *Postumia*, cuius territorium ad Labacensem dioecesim hucusque pertinuit, Tergestinae dioecesi assignamus.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda venerabilem fratrem Franciscum Borgongini-Duca, Archiepiscopum titularem Heracleensem, apud Regnum Italicum Nuntium Apostolicum, deputamus, eique necessarias et opportunas tribuimus facultates tum omnes et singulas dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tum subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum; eidemque onus imponimus peractae exsecutionis actorum authenticum exemplar transmittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandos. Volumus denique ut hae Litterae Nostrae triplici originali exarentur earumque transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Nostris Litteris tribueretur, si exhibitae ipsaemet vel ostensae forent. — Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus et decrevimus, ea omnia rata firmaque permanere auctoritate Nostra volumus ac iubemus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus. Nemini vero ullo unquam tempore has Litteras Nostras dismembrationis, aggregationis, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die decima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno undecimo.

EUGENIUS Card. PACELLI
a Secretis Status.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 14. - M. Riggi.

II

URBIS

DE NOVA S. FRANCISCI XAVERII PAROECIAE IN URBIS REGIONE VULGO « GARBATELLA » NUNCUPATA ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod omnes sacrorum Antistites in sua quisque dioecesi curare debent, ut, si magna sit difficultas ad ecclesiam paroecialem accedendi aut nimia sit fidelium multitudo, quorum spirituali bono ad iuris tramitem subveniri nequeat, paroeciae territorium dismembretur, et nova erigatur paroecia, id a Romano Pontifice pro Almae Urbis christifidelibus, suis peculiaribus curis commissis, potiore quadam sollicitudine est peragendum. Cum itaque Roma Urbs tanta domorum et incolarum frequentia postremis hisce temporibus aucta sit, extra Portam potissimum S. Pauli in via Ostiensi, novam S. Benedicti Abbatis paroeciam iam ab anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto Nos constituendam curavimus. Sed, succrescente in regione illa incolarum numero, cum S. Pauli extra moenia paroecia, tantum adhuc pateret, ut ab uno vel diligentissimo Pastore vix regi potuisset, quo melius eius spirituali bono provideretur, ab illa, iam a die sexta Decembris anni millesimi nongentesimi trigesimi, regionis vulgo *Garbatella* nuncupatae territorium seiunximus, in quo novum Deo in honorem S. Francisci Xaverii templum exstrui coeptum est, atque sacerdotibus e clero saeculari, a Nostro in Urbe Cardinale Vicario specialiter delegatis, animarum cura commissa fuit. Nunc vero, tum praefati S. Francisci Xaverii templi, tum ei continentis paroecialis domus exstructione perfecta, Nos, conlatis cum dilecto filio Nostro Francisco tituli S. Mariae Novae S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali, consiliis, ad novae in regione illa paroeciae canonicam constitutionem deveniendum censuimus. Quare, obtento vel suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, quod supra diximus territorium regionis *Garbatella* in novam ac distinctam parochiam, S. Francisci Xaverii nomine nuncupandam, per has Nostras Litteras erigimus et constituimus, eamque presbyteris cleri saecularis committendam volumus. Memoratam autem S. Francisci Xaverii sacram aedem ad noviter sic erectae paroeciae

ecclesiae paroecialis gradum et dignitatem extollimus; eique ac eius pro tempore parochis iura omnia, privilegia ac praerogativas concedimus, quibus ceterae in Urbe paroeciales ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur; eisque pariter onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceteri Urbis curiones adstringuntur: praecipue vero saltem duos habendi coadiutores, qui in paroecialibus muneribus obeundis validum ipsis praestent adiumentum. Novae autem huius paroeciae dotationem, ad parochi eiusque vices gerentium honestam substentationem, praeter domum parochialem, congruam dotem Nos ipsi assignabimus.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda, quem supra diximus dilectum filium Nostrum in Urbe Cardinalem Vicarium deputamus, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, cum potestate controversias dirimendi in exsecutionis actu quomodolibet orituras; eique onus imponimus authenticum peractae exsecutionis exemplar redigendi et in Vicariatus tabulario illud asservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigilli viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris Nostris tribueretur si originaliter exhibitae, vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die prima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

F. Card. MARCHETTI-SELVAGGIANI
Vicarius Generalis Sanctitatis Suae.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 58. - G. Stara Tedde.

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. SEBASTIANUM TIT. SS. BONIFACII ET ALEXII S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM LEME DA SILVEIRA CINTRA ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, QUEM MITTIT LEGATUM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM BRASILIANUM, BAHIAM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quod erat in votis, primum ex amplissima Brasiliana natione Conventum Eucharisticum, proximo Septembri mense Bahiae celebrandum, in urbe scilicet prima istic a Lusitanis condita et Sancto Salvatori dicata, singulari animi Nostri delectatione intelleximus. Si enim adversae huc usque rerum condiciones sollemnia ista differre potuerunt, minime vero vestrorum animorum ardorem restinxerunt, immo studia erga Sacramentum mirabile magis magisque in dies acuerunt. Mox autem auspicato continget, ut tamdiu optata Congressio Eucharistica anno hoc iubilari perficiatur, undevicesimo exeunte saeculo a sacrosanctae Eucharistiae institutione ac peracta humani generis Redemptione. Magna equidem opportunitate dilecta ista terra Sanctae Cruci dicata in memoriam suorum civium revocabit quantopere Salvator noster homines dilexerit et quot quantisque beneficiis eosdem pretioso suo sanguine cumulaverit, ita ut omnes Brasiliani, qui christiano nomine censentur, in hoc unitatis signo, in hoc vinculo caritatis, in hoc pacis ac fraternitatis symbolo iam tandem aliquando conveniant et concordent. Hisce itaque sollemnibus proximis splendorem Nos addere cupientes, simulque optatis obsecundare venerabilis fratris S. Salvatoris Archiepiscopi, qui ipsius conventus celebritati ac decori magnifico in urbe sua apparatu prospicere studet, consilium cepimus tibi, dilecte fili Noster, committendi, ut personam Nostram in eo coetu geras. Te igitur per has Litteras Legatum Nostrum renuntiamus, ut nomine et auctoritate Nostra isti Congressioni praesideas, pro certo habentes te, pro eximia tua erga augustum Sacramentum pietate ac romanae purpurae splendore ac maiestate, exspectationi Nostrae plane digneque responsurum. Interea Christum Redemptorem effusa prece obsecramus, ut praecellentes Eucharistiae fructus per hanc sacram celebrationem tota natione ista uberiores efficiantur, et, omni virtute christiana accrescente

in ipsam rei publicae tranquillitatem atque emolumentum redundent. Horum quidem caelestium beneficiorum auspex, Nostraeque simul caritatis pignus, apostolica esto benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, sollerti S. Salvatoris Archiepiscopo, ceterisque sacrorum Antistitibus et fidelibus Christi universis, iis praesertim qui sollemnibus intererunt, peramanter in Domine impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Iunii, in festo Ss. Corporis Christi, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. ALOISIUM TIT. S. PETRI AD VINCULA S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM CAPOTOSTI S. S. PRO-DATARIUM, QUEM LEGATUM MITTIT MACERATAM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX UNIVERSA PICENA REGIONE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Si peculiari semper favore illos catholicorum conventus prosequendos censuimus, qui eo spectant ut Augusti Sacramenti honores amplificentur, at nunc potissimum censemus, sacro hoc tempore, quo undevicesimum saeculum ab instituta in « Coena Domini » sacrosancta Eucharistia fauste volvitur. Hoc enim admirabile Sacramentum, quod tamquam caeleste animarum convivium perpetuumque Ecclesiae sacrificium Christus pro nobis moriturus instituit, profecto est « donum divinissimum ex intimo plane Corde prolatum eiusdem Redemptoris, *desiderio desiderantis* singularem huiusmodi cum hominibus coniunctionem, maximeque factum ad saluberrimos fructus redemptionis eius dilargiendos » (Epist. Encycl. « Mirae caritatis » 18 Maii 1902). Quare nuntium libentissime accepimus eucharistici conventus, qui Maceratae ex universa Picenorum regione, proximo Septembri mense, cogetur; simulque votis venerabilis fratris Episcopi Maceratensis ac Tolentini libenter annuentes, sacrorum rituum splendorem Nostra quidem participatione adaugere statuimus. Te igitur, dilecte fili Noster, pro tua eximia erga Augustum Sacramentum pietate ac perampla Purpurati Patris dignitate, Legatum Nostrum hisce Litteris deligimus ac renuntiamus, ut sollemnibus coetibus sacrisque caeremoniis, Maceratae proxime habendis, Nostro nomine Nostraque auctoritate praesideas. Deum interea precamur impense, ut commune Episcoporum studium et concordem fidelium

voluntatem caelestium luminum gratiarumque copia ad secundos exitus perducere velit. Illud autem praecipue ominamur, ut boni Piceni fideles, hortatibus Sacrorum Pastorum obtemperantes, non modo interdum per annum, sed quam saepissime ipsi *pane vitae* enutriantur, omne delectamentum ex eo haurientes. Hac firma fiducia freti, in auspicium divinorum munerum inque Nostrae caritatis pignus, tibi, dilecte fili Noster, sollerti Episcopo Maceratensi ac Tolentino ceterisque Picenorum Praesulibus, itemque fidelibus omnibus, qui conventui eucharistico intererunt, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Iulii anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. SS. XII APOSTOLORUM S. R. E. PRESB. CARD. LA FONTAINE VENETIARUM PATRIARCHAM, QUEM MITTIT VINDOBONAM LEGATUM A LATERE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinquagesimo ac ducentesimo exeunte anno, ex quo Vindobona e teterrimo obsidentium Turcarum discrimine erepta est, non solum ex Austria, sed ex aliis quoque, iisdemque non paucis, Europae regionibus catholicos viros novimus in nobilissimam hanc urbem conventuros esse, ut egregii eiusmodi facinoris memoriam recolant. Et merito quidem ; ut enim praeclara illa ex infensissimo hoste victoria, non unius tantummodo populi exercitu, sed foederatis e christianis nationibus copiis parta est, ita non de una dumtaxat civitate, non de uno imperio, sed de ipsa catholica religione, de civili ipso christianoque occidentalis Europae cultu ad moenia Vindobonensia dimicatum est. Quapropter felicissimi huius eventus recordatione non minus Ecclesia mater, quam Austriaca Respublica, quamque ceterae excultae gentes, vehementer laetatur ; atque imprimis Apostolica haec Sedes gaudet, cuius potissimum suasioni cuiusque curis foederatarum virium triumphus iure est tribuendus. Siquidem memoriae proditum est Decessorem Nostrum f. r. Innocentium XI, excitatis catholicorum principum studiis, illud assecutum fuisse, ut Leopoldus I imperator Ioanni Sobieski, Poloniae Regi illustri, adstipularetur ; qui consociatis omnibus copiis praefectus, civitati

obsessae et a Rogerio Starhembergensi Comite acriter defensae necessario tempore subvenit. Iamvero, quemadmodum Apostolica haec Sedes christianorum familiae numquam defuit, quoties ipsis esset cum religionis hostibus depugnandum, ita in praesens, quando auspicatissimae memoriae permovet recordatio animos, eorum libentissime fit laetitiae consors. Quapropter votis dilecti filii Nostri Cardinalis Archiepiscopi Vindobonensis ipsorumque Reipublicae illius moderatorum annuentes, proxima sollemnia ex animo participamus, iisdemque quodammodo praesentes esse volumus. Te igitur, dilecte fili Noster, quem doctrina, pastoralis sollicitudo aliaeque praeclarae animi dotes ad id muneris commendant, Legatum Nostrum per has Litteras eligimus et renuntiamus, ut catholicorum coetibus, sacris caerimoniis ceterisque sollemnibus, quae propediem Vindobonae peragentur, nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Idque putamus non sine fausti ominis significatione effectum iri; eam enim praeclarissimam urbem pastorali sollertia tua moderaris, quae, per saeculorum decursum, quemadmodum Vindobona, tot gloriis memoriisque referta, non semel christiani nominis hostes profligavit atque subiecit. Ut igitur, quem supra memoravimus, Decessor Noster p. m. Innocentius XI, ad illius tempestatis periculis medendum, venerabilem virum Marcum ab Aviano ad principem Austriae urbem Legatum suum « a Latere » misit, qui et principes et christianos populos ad unitatem et concordiam revocaret; ita Nos, novo impendente in Catholicam Religionem discrimine — aberrantibus scilicet multorum animis ab avita fide, christianisque moribus in deterius actis — te itidem Nostro nomine mittimus, ut non modo vetera egregie gesta dignius in memoriam redigantur, sed etiam ut omnes — te praesertim suasore atque auspice — ex horum sollemnium recordatione novae laetiorisque sumant victoriae auspicium. Quamobrem iis omnibus, qui proximae celebritati intererunt significare velis Nostris verbis quanta Nos animi delectatione noverimus et congressionis disceptationum ordinem, rationem, capita, et excitatos animos ad sanctissima eiusmodi incepta promovenda. In quibus memoratu digna videntur quum communes ad Deum admovendae preces paenitentiaque firmandae, tum studium catholicas vires consociandi ad ingruentia pericula, praesertim gliscentis atheismi, propulsanda. Peropportunum sane consilium! In tanta enim humanarum rerum vicissitudine, in tanta fluxorum bonorum conquisitione, qua plerique distringuntur, catholici viri, Nostris monitis sacro praesertim ineunte anno iteratis obtemperantes, oculos animosque ad Deum convertant, ut superno lumine perfusi, sententiisque mutua caritate conlatis, communem quandam agendi rationem animadvertant ac statuant ad catholicam fidem animosius acriusque tuendam et ad christianorum morum sanctitatem

satius faciliusque servandam. Plures praeterea sunt quaestiones ad catholicae doctrinae normas decernendae; nimirum de viis aptioribusque modis, quibus integra custodienda sit familiae constitutio, quibus recta perficienda iuvenum educatio, quibus denique civiles socialesque res omnes evangelicis praeceptis imbuendae atque conformandae: itidem de christianae veritatis sententiis cogitatisque per diaria, per libros, per cinematographicas scenas ac radiophonicos concentus pervulgandis. Neque consilia atque incepta praetermittentur, quibus et missionalia opera magis cotidie magisque refoveantur, et laicorum apostolatus per Actionem Catholicam quam maxime increbrescat atque augeatur. Haec quidem omnia, quum nostrorum temporum necessitatibus optime respondeant, multa sunt cura multoque studio perpendenda; atque adeo ex iisdem haud mediocres confidimus profecturos esse salutares fructus. At vero maxima vis et efficacitas ad secundos congressionis exitus consequendos iure est a Deo imploranda, exspectanda est a Deo. Eadem sane ratione dux ille praestantissimus, Ioannes Sobieski, cum hoste saevissimo dimicans, non bellica tantum exercituum fortitudine, sed virtute praecipue religionis confisus est, ut tum aperte declaravit, quum partam victoriam Innocentio XI, mirabili illa, christianoque animo omnino digna, nuntiavit sententia: « Venimus, vidimus, Deus vicit ». Optimo igitur consilio proximus catholicorum conventus ut per publicas piasque supplicationes apparatur, ita certam diem precationi et paenitentiae integram dicabit; atque die nomini Virginis Mariae sacro absolvetur, quod quidem venerabile nomen idem Decessor Noster, ob adeptum Vindobonensem triumphum, in Ecclesia universa singulis annis celebrari iussit. Ac praeterea, hac eadem faustitate, in cathedrali aede, Sancto Stephano dicata, cuius perfecti operis quinquies saecularia memoria pariter celebrabitur sollemnis ritus peragetur. Quapropter, dilecte fili Noster, obeundum tibi munus fidenter aggredere, quod Nos ex animo ominamur ut, opitulante Deo ac Deipara deprecante Virgine, in rei catholicae decus atque incrementum feliciter cedat. Caelestium interea gratiarum conciliatrix et peculiaris caritatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, itemque sollerti Cardinali Archiepiscopo Vindobonensi, ceterisque Praesulibus et iis omnibus, qui conventui intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Augusti, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

TREVIRENSIS-LIMBURGENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

R. P. D. Franciscus Rodulphus Bornewasser, Episcopus Trevirensis, plene consentiente R. P. D. Antonio Hilfrich, Episcopo Limburgensi, supplices preces S. Sedi porrexit ut, in quorumdam fidelium utilitatem, districtus *Wetzlar*, comprehendens paroeciam *Wetzlar* et vicariam paroecialem *Braunfels*, a dioecesi Trevirensi, ad quam modo pertinet, dismembraretur, atque dioecesi Limburgensi incorporaretur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, precibus benigne annuens, hoc Consistoriali decreto memoratum districtum *Wetzlar* cum paroecia *Wetzlar* et vicaria paroeciali *Braunfels* a territorio dioecesis Trevirensis separat, atque territorio dioecesis Limburgensis in perpetuum aggregat.

Ad haec vero exsecutioni mandanda, idem Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est R. P. D. Caesarem Orsenigo, Archiepiscopum Ptolemaidensem in Libya ac Nuntium Apostolicum in Germania, eidem omnes tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 17 Martii 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

satius faciliusque servandam. Plures praeterea sunt quaestiones ad catholicae doctrinae normas decernendae; nimirum de viis aptioribusque modis, quibus integra custodienda sit familiae constitutio, quibus recta perficienda iuvenum educatio, quibus denique civiles socialesque res omnes evangelicis praeceptis imbuendae atque conformandae: itidem de christianae veritatis sententiis cogitatisque per diaria, per libros, per cinematographicas scenas ac radiophonicos concentus pervulgandis. Neque consilia atque incepta praetermittentur, quibus et missionalia opera magis cotidie magisque refoveantur, et laicorum apostolatus per Actionem Catholicam quam maxime increbrescat atque augeatur. Haec quidem omnia, quum nostrorum temporum necessitatibus optime respondeant, multa sunt cura multoque studio perpendenda; atque adeo ex iisdem haud mediocres confidimus profecturos esse salutares fructus. At vero maxima vis et efficacitas ad secundos congressionis exitus consequendos iure est a Deo imploranda, exspectanda est a Deo. Eadem sane ratione dux ille praestantissimus, Ioannes Sobieski, cum hoste saevissimo dimicans, non bellica tantum exercituum fortitudine, sed virtute praecipue religionis confisus est, ut tum aperte declaravit, quum partam victoriam Innocentio XI, mirabili illa, christianoque animo omnino digna, nuntiavit sententia: « Venimus, vidimus, Deus vicit ». Optimo igitur consilio proximus catholicorum conventus ut per publicas piasque supplicationes apparatur, ita certam diem precationi et paenitentiae integram dicabit; atque die nomini Virginis Mariae sacro absolvetur, quod quidem venerabile nomen idem Decessor Noster, ob adeptum Vindobonensem triumphum, in Ecclesia universa singulis annis celebrari iussit. Ac praeterea, hac eadem faustitate, in cathedrali aede, Sancto Stephano dicata, cuius perfecti operis quinquies saecularia memoria pariter celebrabitur sollemnis ritus peragetur. Quapropter, dilecte fili Noster, obeundum tibi munus fidenter aggredere, quod Nos ex animo ominamur ut, opitulante Deo ac Deipara deprecante Virgine, in rei catholicae decus atque incrementum feliciter cedat. Caelestium interea gratiarum conciliatrix et peculiaris caritatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, itemque sollerti Cardinali Archiepiscopo Vindobonensi, ceterisque Praesulibus et iis omnibus, qui conventui intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Augusti, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

TREVIRENSIS-LIMBURGENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

R. P. D. Franciscus Rodulphus Bornewasser, Episcopus Trevirensis, plene consentiente R. P. D. Antonio Hilfrich, Episcopo Limburgensi, supplices preces S. Sedi porrexit ut, in quorumdam fidelium utilitatem, districtus *Wetzlar*, comprehendens paroeciam *Wetzlar* et vicariam paroecialem *Braunfels*, a dioecesi Trevirensi, ad quam modo pertinet, dismembraretur, atque dioecesi Limburgensi incorporaretur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, precibus benigne annuens, hoc Consistoriali decreto memoratum districtum *Wetzlar* cum paroecia *Wetzlar* et vicaria paroeciali *Braunfels* a territorio dioecesis Trevirensis separat, atque territorio dioecesis Limburgensis in perpetuum aggregat.

Ad haec vero exsecutioni mandanda, idem Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est R. P. D. Caesarem Orsenigo, Archiepiscopum Ptolemaidensem in Libya ac Nuntium Apostolicum in Germania, eidem omnes tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 17 Martii 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

SIPONTINA ET VESTANA TROIANA ET FODIANA

DE EARUMDEM DIOECESIUM ADSCRIPTIONE AD ECCLESIASTICAM REGIONEM BENEVENTANAM.

DECRETUM

Iam pridem metropolitana Ecclesia Sipontina cum suffraganea sede Vestana, necnon episcopales Ecclesiae Troiana et Fodiana, immediate Apostolicae Sedi subiectae, regioni ecclesiasticae Beneventanae aggregatae fuerunt, ut eius Concilio regionali atque Episcoporum conferentiis earum Antistites interessent. Nuper autem sedes Sipontina et Vestana primum, Troiana et Fodiana postea, a circumscriptione regionali Beneventana separatae, ad Apulam regionem adscriptae fuerunt. Cum vero experientia comprobatum sit peropportunum esse magisque ad utilitatem ecclesiasticae disciplinae conferre, si dioeceses omnes, quae ambitu uniuscuiusque provinciae civilis continentur, ad eamdem pariter ecclesiasticam provinciam vel regionem pertineant, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, de consilio Emorum Patrum Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, auditisque Ordinariis quorum interest, decrevit ac statuit, ut memoratae dioeceses, quae intra civilem provinciam Fodianam patent, iterum ecclesiasticae regioni Beneventanae attribuantur, prout eidem attributae exstant ceterae dioeceses in praefata provincia civili sitae.

Iamvero haec Sacra Congregatio in exsecutionem Apostolici mandati, vi praesentis decreti, metropolitanam Ecclesiam Sipontinam eiusque suffraganeam dioecesim Vestanam, itemque dioeceses Troianam et Fodianam a regione Apula separat atque Beneventanae assignat. Quapropter ipsarum Antistites tum conferentiis episcopalibus huius regionis, quibus Metropolita pro tempore Beneventanus semper praesidebit, tum Concilio plenario regionali intervenient; simulque pro sua quisque dioecesi tribunal Metropolitae Beneventani, ut tribunal ordinarium secundae instantiae, habebunt.

Quae autem superius decreta sunt plenam, quoad omnes iuris effectus, vim obligandi a die 1ª proximi mensis Novembris huius anni obtinebunt.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex aedibus Sacram Congregationis Consistorialis, die 29 Septembris 1933.

Fr. R. C. Card. ROSSI, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

28 Augusti 1933. — Cathedrali Ecclesiae Roffensi in America praefecit R. P. D. Eduardum Mooney, hactenus Archiepiscopum Irenopolitanum in Isauria, servato ad personam titulo Archiepiscopi.

5 Septembris — Cathedrali Ecclesiae Celsonensi, R. P. D. Valentinum Comellas et Santamaria, hactenus Episcopum Amathusium in Palaestina.

— Cathedrali Ecclesiae Monasteriensi, R. D. Clementem von Galen, parochum ad S. Lamberti in civitate Monasteriensi.

8 Septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Quitensi, R. P. D. Carolum Mariam Della Torre, hactenus Episcopum Guayaquilensem.

12 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Tehuantepecensi, R. D. Iesum Villareal, canonicum metropolitanae ecclesiae Durangensis.

13 Septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Sitensi, R. D. Christianum H. Winkelmann, parochum ad S. Francisci Salesii in civitate S. Ludovici, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Ioannis Glennon, Archiepiscopi S. Ludovici.

15 Septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Phocaeensi, R. D. Eugenium Baziak, Protonotarium Apostolicum « ad instar participantium » et parochum in dioecesi Stanislaopolitana Ruthenorum, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Boleslai Twardowski, Archiepiscopi Leopoliensis Latinorum.

18 Septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Limanae R. P. D. Petrum Paschalem Franciscum Farfan, hactenus Episcopum Cuschensem.

— Cathedrali Ecclesiae Cremensi, R. P. D. Franciscum Mariam Franco, hactenus Episcopum Octeriensem.

— Cathedrali Ecclesiae Mazariensi, R. P. D. Salvatorem Ballo Guercio, hactenus Episcopum titularem Oëensem et Praelatum *nullius* S. Luciae.

— Cathedrali Ecclesiae Montis Politiani, R. D. Aemilium Giorgi, Canonicum ecclesiae metropolitanae Senensis.

IV

DECRETUM

DE CONSISTORIO SEMIPUBLICO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATARUM MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS ET IOANNAE ANTIDAE THOURET, VIRGINUM.

Habitis iam de more Consistoriis, tum secreto, tum publico, diebus decima sexta et decima nona huius mensis in Palatio Apostolico Vaticano, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI die *decima mensis Novembris p. f.* Consistorium semipublicum fieri decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione Beatae Mariae Bernardae Soubirous, virginis, e Congregatione Sororum a caritate et ab institutione christiana « de Nevers », et Beatae Ioannae Antidae Thouret, virginis, fundatricis Instituti Sororum a caritate. Quapropter Ssmus Dominus praescribit ut omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Praelati et Abbates *nullius*, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum edituri, et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, adsistant suo tempore. Ceteros vero Antistites de his quae supra memorantur certiores reddit, laetus quidem si qui ad eumdem finem romanum iter suscipere velint. Ne autem frequentibus itineribus nimium graventur Ordinarii locorum, Sanctitas Sua benigne indulget ut qui, sive occasione Consistorii Romam convenerint, sive praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab obligatione sacra Limina visitandi eximantur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 20 Octobris 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

MONITUM

Rmi Archiepiscopi et Episcopi qui, iuxta praecedens Sacrae Congregationis Consistorialis convocationis decretum, Romae semipublico Consistorio pro Canonizationibus vel sacris Canonizationum Solemniis intererunt, quamprimum Adsessor Sacrae Congregationis Consistorialis (*Palazzo della Cancelleria, Piazza della Cancelleria, 1 - Roma-116*) et subscripto Apostolicarum Caeremoniarum Praefecto (*Piazza*

Capranica, 98 - Roma-120) per epistolam significent quo circiter die venturi sunt, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas et intimationes pro Consistorio vel Canonizationibus tempestive accipere possint.

Ne vero Apostolici cursores in schedularum distributione ancipites haereant de Episcoporum domiciliis, oportet ut ipsi Archiepiscopi et Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

Iidem Antistites secum deferent vestes praelatitias laneas violaceas, cum mantelleto pariter laneo violacei coloris, biretum, rochetum et cappam laneam violaceam sine pellibus armellineis pro Consistorio.

Pro sacris vero Canonizationum Solemniis, Praesules deferent amictum, mitram ex linea tela alba et unum pluviale simplex et lamina sin minus ex serico damasceno coloris diei solemnitatis.

Antistites autem cardinalitia dignitate praefulgentes, vestes cardinalitias *rubri* coloris et cappam *violaceam* sine pellibus armellineis pro Consistorio habebunt. Pro Solemniis autem Canonizationum induent vestes cardinalitias *rubri* coloris, calceos rubeos, amictum, planetam opere phrygio aureo distinctam, mitram serico-damascenam. Cappellani caudatarii induent vestem sericam violaceam cum crocea lanea violacei pariter coloris, cum superpelliceo et vimpa.

Praesules ad Ordines vel Congregationes religiosas pertinentes quoad rochetum et qualitatem ac colorem vestium, consuetum morem servabunt.

Romae, die 20 Octobris 1933.

De mandato Sanctissimi D. N. Papae.

L. ✠ S.

Carolus Respighi,
Protonot. Apost., Caerem. Praefectus.

SACRA CONGREGATIO ORIENTALIS

PROVISIO ECCLESIAE

Sanctissimus D. N. Pius divina Providentia Papa XI, decreto Sacrae Congregationis Orientalis diei 30 Augusti h. a. archiepiscopali Ecclesiae Beryten. et Gibailen. Melchitarum praefecit R. D. Maximum Saygh, hactenus Archiepiscopum Tyren. Melchitarum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

TARVISINA ET PATAVINA

DECIMARUM

Die 16 Iulii 1932

SPECIES FACTI. – Decreto Sacrae Congr. Consistorialis diei 14 Septembris 1929, instante Ordinario Tarvisino et consentiente Ordinario Patavinae dioecesis, incolae et vicus vulgo *Baluello* cum parvo adnexo agro e paroecia S. Michaelis Archangeli in loco *Arino*, huius dioecesis, separati sunt et aggregati propiori paroeciae S. Bartholomaei, dioecesis Tarvisinae. Territorium vero dismembratum decimis onerabatur, quae vulgo dicuntur *quartese*, parocho loci *Arino* quotannis solvendis.

At, cum nec a partibus, nec in memorato decreto ulla de iis facta fuisset mentio, Episcopus Tarvisinus hanc Sacram Congregationem adiit ut, novis perpensis adiunctis, cuinam parochorum in posterum ius esset percipiendi decimas in agro dismembrato decerneret.

AD IUS QUOD ATTINET. – Censet Ordinarius Patavinus ius decimandi in controverso agro adiudicandum esse, uti nunc est, parocho loci *Arino*, attenta in primis natura dominicali harum decimarum, de qua nulla est quaestio, cum in idem consentiat et Ordinarius Tarvisinus. Memorat quoque consuetudinem, in sua dioecesi vigentem, integra manendi singula patrimonia ecclesiastica in paroeciarum dismembrationibus, quo facilius in easdem rectores consentiant, et animadverti quoque vult quod parochus loci *Arino*, qui dismembrationem aegre tulit, si horum proventuum solutione privaretur, ad inopiam redigeretur.

Aliter sentit Ordinarius Tarvisinus, qui non videt cur eidem, cui principale fuit concessum, accessorium denegaretur, nec quanam ratione decimarum solutioni obnoxii declararentur paroeciani erga parochum, cui nulla cum iis amplius intercedit relatio.

Iamvero, decimae dividuntur in *reales* seu *praediales* et *personales*. Illae inhaerent fundis, ita ut solvi debeant ab iis qui actu possident et colunt fundos, ideoque *onus reale* constituunt. Istae afficiunt personas et solvendae sunt ratione laboris, industriae etc., ac propterea *onus mere personale* constituunt. Cfr. cap. 5, 20, 23, 28, 30, X *de decimis, primitiis et oblationibus*,

III, 30; Zech, *De iure rerum ecclesiasticarum*, sect. III, tit. 4 ss.; Schmalzgrueber, lib. III, tit. 30, n. 4 ss., etc.

Frequentius, hodie, decimae dividi solent in *sacramentales* et *dominicales*. Illae sunt semper et necessario ecclesiasticae, utpote quae a fidelibus solvantur ratione ministerii ecclesiastici proprio cuique parocho a quo Sacramenta et sacramentalia recipiunt. *Dominicales*, contra, perspecta earum origine, possunt esse quoque feudales, sive profanae, utpote solvendae ratione proprietatis vel iurisdictionis civilis, sive politicae, ad instar census vel tributi aut vectigalis (cfr. Zech, l. c., § 22, 34), et, universim acceptae, sunt *reales* seu *praediales*.

Nullum dubium est quin decima de qua agitur, vulgo *quartese*, censenda sit tamquam dominicalis, ideoque realis, quod constanter tenuit doctrina et iurisprudentia civilis, praeterquam ecclesiastica, praesertim recentiore aetate.

Ante Codicem vero, communis certaque erat doctrina, decimas praediales solvendas esse illi paroeciae, intra cuius fines praedia exstarent. Schmalzgrueber (lib. III, tit. 30, n. 29) docet: « Decimae praediales de iure communi solvendae sunt illi parochiae, intra cuius fines sita sunt praedia, cap. *Cum sint*, 18, cap. *Ad Apostolicae*, 20, cap. *Cum contingat* 29, hoc tit. Estque hoc verum, etsi dominus praedii alibi habitet, et recipiat Sacramenta, ut recte advertunt DD. communiter. Ratio est, quia onus solvendi decimas praediales reale est, et impositum non personis, sed praediis ».

Quae doctrina constanti iurisprudentia Sacrae Congregationis Concilii confirmata reperitur. Ita Pallottini refert: « Decimae debentur parocho territorii, ubi praedia decimanda existunt... ad tradita per Rotam in dec. 48, n. 2 coram Bichio et in Recent., dec. 169, n. 4, p. V., in *Sarsinaten. - Onerum*, diei 30 iulii 1774, ad III, etc. » (*Collectio omnium conclus. et resol.*, tom. VII, v. *Decimae*, n. 67).

Quapropter, ut tradit Reiffenstuel (lib. III, tit. 30, n. 104), « quando parochia aliqua dividitur in plures, tunc decimae praediales etiam de limitibus parochiae noviter erectae pertinent ad ecclesiam matricem, seu potius ad eam remanent, nisi in erectione novae parochiae Episcopus una cum limitibus certis, etiam dictorum limitum decimas parocho expresse assignet ». Et quod dicitur de erectione novae paroeciae, a pari, immo a fortiori, arguendum est de paroeciae dismembratione.

Attamen, memorata veteris disciplinae principia adhuc vigere dicenda sunt, attento iure Codicis quo utimur, ad normam canonis 6. Idque saltem implicite confirmatur praescripto canonis 1500, statuentis: « Diviso territorio personae moralis ecclesiasticae ita ut... illius pars alii personae morali uniatur..., etiam bona communia quae in commodum totius territorii

erant destinata..., ab Auctoritate ecclesiastica, cui divisio competat, cum debita proportione ex bono et aequo dividi debent, salvis piorum fundatorum seu oblatorum voluntatibus, iuribus legitime quaesitis, ac legibus peculiaribus, quibus persona moralis regatur ». Non ipso iure igitur, facta territorii divisione, bona, et, in casu de quo agitur, decimae praediales transeunt in personam moralem cui pars territorii unitur, sed Auctoritatis ecclesiasticae est huiusmodi bona, ex bono et aequo, dividere.

Cum vero in casu nulla mentio fiat in decreto Sacrae Congregationis Consistorialis de assignatione decimarum in favorem paroeciae S. Bartholomaei, cumque ex relatis ab Ordinario Patavino beneficium paroeciale loci *Arino*, his decimis spoliatum, ad inopiam redigeretur, aequum sane est ut eidem hoc ius integrum maneat. Sicuti enim in paroeciae divisione, ita et in dismembratione (cfr. can. 1421) solemne est in iure canonico, ipsa iustitia suadente, ut paroeciae *a qua* sufficientes reditus maneant (can. 1427 § 3).

Resolutio. – His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria diei 16 Iulii 1932, proposito dubio: *An et cuinam parocho solvendae sint decimae ab incolis territorii dismembrati, in casu:*

EE. PP. responderunt:

Affirmative, favore parochi loci Arino *dioecesis Patavinae.*

Facta autem de his Ssmo Dño Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 20 Iulii 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PROVISIO ECCLESIARUM

Successivis decretis huius Sacri Consilii, Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI dignatus est praeficere:

1 Augusti 1933. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Phasianae R. P. D. Iacobum Leen, Episcopum Portus Ludovici; qui ideo Archiepiscopus Phasianus et Episcopus Portus Ludovici appellabitur.

15 Septembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Doclaeanae R. D. Paulum Marella, quem constituit Delegatum Apostolicum in Iaponia.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

NEAPOLITANA SEU BISUNTINA

CANONIZATIONIS BEATAE IOANNAE ANTIDAE THOURET VIRGINIS FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beatae venerationem, tuto *procedi possit ad sollemnem eiusdem Beatae canonizationem.*

Quas Apostolus Paulus divinas caritatis notas magnifico extollit eloquio (1 Cor. 13), eas in Beatae Ioannae Antidae Thouret vita videre est mirabiliter deductas in actum. Quum vero, eodem testante Paulo, sit *plenitudo legis dilectio* (Rom. XIII, 10) facile inde coniicere est ad quam altum perfectionis culmen Beata Ioanna Antida conscenderit.

Qua die orta terris est, vigesima septima Novembris mensis anno 1765, eadem per baptismi lavacrum regenerata est Christo, veluti properante Deo hanc sibi dilectam animam suae gratiae dono sanctificare. Natale ei oppidum fuit *Sancey-le-long* Bisuntinae dioecesis in Gallia. Parentes habuit tenui quidem fortuna, sed piis instructos moribus Ioannem Franciscum et Ioannam Claudiam Labbe, quos densa sepsit filiorum corona. Innocentissimam adolescentiam dum ageret, orbata matre, in eius quasi vicem, domus curam sedula atque alacer suscepit. Verum, vocante ad altiora Deo, fortiter disruptis carnis et sanguinis vinculis, devictaque patris obsistentia, se totam Christo ac proximi saluti mancipavit, annos nata duos supra viginti, in Instituto puellarum a Caritate, S. Vincentii a Paulo. At nondum tirocinio expleto nec ullis adhuc obligata votis, ex illa sanctitatis sede violenter avulsa est ea temporum procella, quae, decimoctavo saeculo exeunte, in Gallia praesertim saeviit. Attamen in Dei Famula haud deferbuit, quem alto pectore hauserat, sancti Vincentii a Paulo spiritus. Quin immo ex ipsis temporum difficultatibus vires animumque sumens, quum ad Puellarum a Caritate societatem ne rediret a suis dioecesanis Superioribus, eam retinere cupientibus, fuisset praepedita, novum generosa puella religiosum Institutum Vesuntione moliendum suscepit, quo tempore cetera huiusmodi ho-

stium impetu eversa corruerant. In quo tamen Ioanna Antida, vere virgo ex prudentibus fuit, non humano innixa consilio, sed inspirantis Dei freta ope atque potentia.

Nec eventus spem fefellit: ac recens quae eius opera ex Vincentiana radice tunc prodiit soboles, Institutum Sororum a Caritate, mox late ramos protendens, in magnam ac fecundam excrevit arborem. Mirum tamen quot enascens Institutum, varia vice, adversi impetivere venti. At quod caritas excitaverat opus, illud eadem Beatae Fundatricis caritas aluit, sustentavit et auxit. Quum enim caritas *non quaerat quae sua sunt* (1 Cor. 13, 5), nihili fortissima virgo suas aerumnas faciebat, dummodo proximorum saluti consuleret, ac Iesum Christum in suis pauperibus atque infirmis honore afficeret. *Caritas patiens est, benigna est* (ibid.). Qua patienti benignitate puellis instituendis, infirmis curandis, pauperibus sublevandis Ioanna Antida praestiterit, vix dixeris. Uberes autem fructus referens in patientia (Luc. 8, 15), innumeras ad Deum reduxit animas; nec defuit, qui impium *constitutionale*, quod vocabant, iusiurandum, humana fragilitate datum, ea suadente, retractaverit. *Caritas omnia suffert... omnia sustinet* (Ib.). Uni Deo intenta iugiter animo, eius implendae voluntati ac quaerendae gloriae, incredibile est quot quantaque generose pertulerit. Fervente persecutionis aestu, fidem libere profitens ac sibi aliisque spiritualia subsidia quaeritans, mortem quandoque vix evasit; semel gravi ictu a milite percussa duabusque luxatis costis diu aegrotavit; illicitum iusiurandum, dare iussa, impiis iudicibus stupentibus, impavida detrectavit. Hinc illinc exturbata, innumeris obnoxia periculis, Galliam, Helvetiam, Germaniam pedes peragravit; unde cum Apostolo iure dicere poterat: *In laboribus plurimis, in carceribus... in plagis supra modum, in mortibus frequenter... in itineribus saepe; periculis latronum... periculis in civitate, periculis in solitudine... periculis in falsis fratribus: in labore et aerumna, in vigiliis multis, in fame et siti, in ieiuniis multis, in frigore et nuditate* (2 Cor. 23-27). Quae omnia, varia variis temporibus, Beata Ioanna Antida fere toto suae vitae cursu, invicto animo sustinens, gloriose superavit. Reddita autem aliquantula Ecclesiae pace, Neapolim Ioanna Antida accersita, ut ad eam civitatem actuosae suae caritatis operam extenderet, magnis devictis difficultatibus, florentem ibi domum ac novitiatum constituit. Quas vero iampridem Archiepiscopus Bisuntinus probaverat Sodalitatis constitutiones, eaedem, amplificata iam feliciter familia, ut Apostolica auctoritate firmarentur pia Fundatrix obtinuit. Exinde, praeter omnem exspectationem, ea novissima ac prae ceteris aestuans oborta est procella, quae postremos Servae Dei annos exagitavit. At moerentem maternum eius animum heroica in Deum fiducia atque Apostolicae Sedis benevolentia sustentavit.

Tribulationum igne, veluti aurum purgata, mortalis vitae cursu Neapoli consummato, Ioanna Antida iustitiae corona a Domino die vigesimaquarta Augusti mensis anno 1826 redimita fuit.

Sed, praeterlabentia tempora superans atque in aeternitate permanens, *caritas numquam excidit*. Enimvero caritatis flamma, quae Ioannae Antidae animam adhuc peregrinantem a Domino incendit, non modo purior ac vividior nunc in perpetuas aeternitates splendet, sed veluti radiis in terras demissis lucet et fervet in eo frequentissimo *Sororum a Caritate* agmine, quae Beatae Fundatricis operam mirabiliter per orbem perennant.

Quum Servae Dei Sanctitatis fama, praesertim post eius obitum, longe lateque increbuisset, Ordinaria auctoritate constructi sunt processus; Leo autem XIII fel. rec. die 16 Iulii mensis anno 1900 Causae introductionis Commissionem obsignavit. Apostolica deinde auctoritate super virtutibus et miraculis inquisitum est, iisque probatis, die 23 Maii mensis anno 1926, Ioannae Antidae beatificatio in Vaticana Basilica sollemniter fuit celebrata. Sequenti anno die 5 Iulii Causa fuit resumpta; et, servatis de iure servandis, alia duo miracula, per decretum nuper die 6 mensis huius latum, approbata fuere. Ad complementum autem Sacrae huius Congregationis actorum in hac causa, novisimums discutiendum dubium supererat: *An stante approbatione duorum miraculorum, post indultam eidem Beatae venerationem*, tuto *procedi possit ad solemnem ipsius Canonizationem*. Dubium hoc Rmus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator in Generali Congregatione, die 8 mensis huius coram Ssmo D. N. Pio Papa XI coacta, proposuit. In unanimem Patres Cardinales, Officiales Praelati et Consultores concessere sententiam; Suam vero Beatissimus Pater edere aliquantisper cunctatus est, ut in re tanti momenti divinae gratiae lumen suis et adstantium precibus imploraret.

Hanc autem Suae sententiae proferendae laetissimam selegit diem Beatae Mariae Virgini in caelum Assumptae sacram.

Gaudeamus omnes in Domino Assumptionem *Beatae Mariae Virginis* hodie *celebrantes;* gaudeamus quoque B. Ioannae Antidae, optime de tota christiana familia meritae, properantem Canonizationem salutantes. Exsultet et nobilissima Galliarum gens, quae ampliore sanctitatis splendore illustratur; exsultent praesertim B. Ioannae Antidae spirituales filiae per totum orbem diffusae ob tantae Matris hodiernum gloriae decus, quod per hoc decretum, Romani Pontificis auctoritate evulgatum, eidem accedit.

Ssmus itaque Dominus Noster, Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Epi-

scopum Ostien. et Albanen., una cum R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario ad Se accivit, et, sacra Hostia pientissime litata, pronunciavit: Tuto *procedi posse ad Beatae Ioannae Antidae Thouret Canonizationem.*

Hoc autem decretum promulgari, et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die Assumptionis B. M. V. anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

ANTONIANUM ATHENAEUM O. F. M. CANONICE ERIGITUR.

Fr. Bonaventura Marrani, Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum, qui inter primos Constitutioni Apostolicae « Deus scientiarum Dominus » d. d. XXIV Maii a. MDCCCCXXXI pleno corde adhaeserat, expostulavit ut Athenaeum Antonianum de Urbe, nova sede ad domum Ordinis principem nuper auctum, quod veluti altiorum studiorum coenaculum docendique Institutum pro minoritis alumnis selectis undique confluentibus iamdudum exstat, omnibus studiis suis ad laudatae Constitutionis Apostolicae praescripta omnino accommodatis, canonice erigatur cum iure conferendi gradus academicos — nempe Baccalaureatum, Licentiatum, Doctoratum — in sacra Theologia, in Iure canonico et in Philosophia, solum tamen et exclusive alumnis Ordinis Minorum.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, infrascripto Cardinali Sacrae huius Congregationis Praefecto referente, omnibus rei adiunctis probe exploratis matureque perpensis, precibus perlibenter annuit.

Itaque haec eadem Sacra Congregatio, auctoritate a Sanctissimo Domino Nostro Papa sibi facta, Athenaeum Antonianum de Urbe pro Ordinis Minorum Franciscanorum alumnis praesenti decreto canonice erigit et

erectum declarat cum tribus optatis Facultatibus, servatis adamussim Statutis ab hac Sacra Congregatione approbatis. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum ex aedibus Sancti Callisti, die XVII Maii, in Festo Sancti Paschalis Baylon, anno MDCCCCXXXIII.

C. Card. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

E. Ruffini, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

INDULGENTIA PLENARIA IIS CONCEDITUR, QUI SOLLEMNIBUS PROCESSIONIBUS EUCHARISTICIS PIE INTERSUNT.

In sacris ritibus, qui catholicam fidem refovendam maximopere conferunt, illae profecto annumerantur pompae, quae vulgo « processiones » vocantur, dummodo eaedem non modo ad liturgiae normas, sed intento etiam pioque animo ducantur.

Quas inter procul dubio « processiones » excellunt, in quibus non sacra vel Sanctorum caelitum, vel Deiparae Virginis vel D. N. Iesu Christi reliquiae aut simulacra populari pietati proponantur, sed ipsemet Rex gloriae vere, realiter, ac substantialiter ineffabili modo eucharisticis velis delitescens; sive per templorum saepta, sive per vias publice fiant, ut fidelium multitudo, pio desiderio flagrans, suas deferre possit adorationes ac preces, sive denique ad infirmorum domos sollemniter procedant, ut eis caeleste pabulum ac levamentum in aegritudine, qua afficiuntur, in suaeque vitae discrimine afferant.

Iamvero Ssmus D. N. Pius Pp. XI die 8 mensis Iulii c. a., in audientia infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, ad « processiones » huiusmodi ac praesertim ad sollemniores, quae aptius valent fidei caritatisque sensus, Sacro Iesu Christi Cordi pergratos, in christifidelibus excitare, animum curamque suam convertit.

Ac quemadmodum recens iis omnibus, qui, servatis servandis, pium exercitium XL horarum participant, novas indulgentias dilargitus est, [1] ita in praesens, ut fidelium pietas in Augustum Sacramentum, ad sacrae liturgiae normas triumphali pompa ductum, magis magisque revirescat,

[1] Cfr. Acta Ap. Sed. vol. XXV, pag. 381.

eiusque cultus adaugeatur, idem Summus Pontifex hoc in perpetuum concedere dignatus est: eos scilicet, qui, confessi ac sacra Synaxi refecti, « eucharisticis processionibus », sive introrsum in sacris aedibus, sive publice ductis intersint, atque ad mentem Suam de more precentur, indulgentiam plenariam lucrari posse.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Paenitentiariae, die 25 Septembris 1933.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 7 Ottobre 1933, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne udienza Sua Eccellenza il Signor Don Luis Eguiguren, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica del Cile, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 17 Ottobre 1933, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* della Sacra Congregazione dei Riti, nella quale i Rmi Consultori teologi ed i Prelati componenti la stessa Sacra Congregazione, hanno discusso sopra di un miracolo che si asserisce da Dio operato ad intercessione della Beata Teresa Margherita Redi, Carmelitana Scalza, e che viene proposto per la sua solenne Canonizzazione.

Martedì, 24 Ottobre, 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, alla presenza di Sua Santità Papa Pio XI, si è tenuta la Congregazione Generale dei Sacri Riti, nella quale si è discusso sopra due miracoli presentati per la Canonizzazione della Beata Ludovica de Marillac Vedova le Gras, confondatrice delle Figlie della Carità.

Martedì, 31 Ottobre, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta nel Palazzo Apostolico Vaticano la Congregazione Generale dei Sacri Riti, nella quale gli Emi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori, appartenenti alla Congregazione medesima, diedero il loro voto su due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Beata Maria Michela del Santissimo Sacramento, Vergine, fondatrice delle Suore adoratrici del Ssmo Sacramento, i quali furono presentati per la sua Canonizzazione.

NECROLOGIO

8	*Settembre*	*1933.*	Monsig. Edoardo Sheehan, Vescovo tit. di Calidone.
6	*Ottobre*	»	Monsig. Antonio Fetser, Vescovo di Giavarino.
11	»	»	Monsig. Riccardo Bartoloni, Arcivescovo tit. di Laodicea di Siria.
13	»	»	Monsig. Tommaso Broderick, Vescovo tit. di Petnelisso.
17	»	»	Monsig. Agostino Hombach, Arcivescovo di Tegucigalpa.
23	»	»	Monsig. Giovanni Batt. Fallize, Arcivescovo tit. di Calcide.
»	»	»	Monsig. Giuseppe Marazzi, Vescovo tit. di Oropo.
24	»	»	Monsig. Tommaso Guglielmo Drumm, Vescovo di Desmoines.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum canto*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	5,50	7 —
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. – Vol. I, pp. 472 – Vol. II, ***cum allegatis,*** pp. 620.			
In ***brochure:***	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo . .	70 —	73 —	80 —
DECRETUM DE COLORE VIOLACEO. 24 Iunii 1933 (S. C. Caeremonialis). – Con tavola a colori per le vesti di lana e di seta	0,60	0,70	0,80
Copie 50	25 —	25 —	25 —
EXEMPLA SCRIPTURARUM. Edita consilio et opera Procuratorum Bibliothecae et Tabularii Vaticani. – Fasciculus III, **Acta Pontificum, collegit Iulius Battelli.** – Pagine 36 e 40 tavole di fac-simili, con cartella in mezza tela	30 —	32 —	37 —
MANNAJOLI Monsig. DOMENICO, Vescovo titolare di Pomario. **L'ATTO EROICO DI CARITÀ IN SUFFRAGIO DELLE ANIME DEL PURGATORIO.** Trattato teologico per uso principalmente del Clero. – 1932. In-8°, pp. 420	20 —	21,50	25 —
MASSIMI MONS. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del Domma Cattolico.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292 . . . . . Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —
PRAELECTIONES IURIS CANONICI. Tomus I. Libri I et II Codicis Iuris Canonici (Manuscripti instar). OESTERLE P. GERARDUS, O. S. B., dr. I. C., Consultor S. C. de Sacramentis, Professor institutionum I. C. in Collegio internationali S. Anselmi de Urbe. – In-8°, pp. 390	40 —	42 —	47,50
APPENDIX seu Supplementum ad Missale Romanum pro Societate Iesu. Dimensiones maximae 33×24, reductibiles ad 22×16. – 1933	10 —	11,50	14 —
Antiphonale Sacrosanctae Romanae Ecclesiae pro diurnis horis, a Pio Pp. X restitutum et editum et Ssmi D. N. Benedicti XV auctoritate recognitum et vulgatum. Romae, 1919. Un volume in-8° di complessive pagine 1010, adorno di un'artistica immagine a colori e di molte ed accurate incisioni in nero (gr. 1040)	15 —	18 —	20,50
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESU CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni, 1929. In ***brochure***	3 —	3,75	5 —
RATTI ACHILLE (PIO XI). **Scritti storici,** con introduzione di PAOLO BELLEZZA. In-8°. pp. XLVII-364 e sette tavole fuori testo una delle quali a colori	35 —	37 —	42 —
FORNARI IOSEPH. **Communia vitae phrases et formulae ad latina colloquia instituenda.** Editio altera locupletior. In-12°, pp. 86	8 —	8,50	9 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis,, Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1933 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1934 fasciculorum, volumen XXVI complecientium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

AVVISO *Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1933, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1934, anno XXVI, volume XXVI.*

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

AVIS *Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1933, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1934, XXVIe année, volume XXVI.*

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam *L. it.* 50 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano desumptae. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis. – Editio typica Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. Impressum patet 27×18; pagina 31×22 1/2 (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa, signaculis, etc.	17,50	19 —	21 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1934. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 160	2,50	2,80	3,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1934	3,50	4 —	4,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis,,** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).